

A DOUA EPISTOLĂ A LUI PAVEL CĂTRE CORINTENI

1

1. Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, și fratele Timotei, către Biserica lui Dumnezeu care este în Corint, și către toți sfinții, cari sînt în toată Ahaia:
2. Har și pace vouă dela Dumnezeu, Tatăl nostru, și dela Domnul Isus Hristos!
3. Binecuvîntat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, Părintele îndurărilor și Dumnezeul oricărei mîngîieri,
4. care ne mîngîie în toate necazurile noastre, pentruca, prin mîngîierea cu care noi înșine sîntem mîngîiați de Dumnezeu, să putem mîngîia pe ceice se află în vreun necaz!
5. Căci, după cum avem parte din belșug de suferințele lui Hristos, tot așa, prin Hristos avem parte din belșug și de mîngîiere.
6. Așa că, dacă sîntem în necaz, sîntem pentru mîngîierea și mîntuirea voastră; dacă sîntem mîngîiați, sîntem pentru mîngîierea voastră, care se arată prin faptul că răbdați aceleași suferințe ca și noi.
7. Și nădejdea noastră pentru voi, este neclintită, pentrucă știm că, dacă aveți parte de suferințe, aveți parte și de mîngîiere.
8. În adevăr, fraților, nu voim să vă lăsăm în necunoștință despre necazul care ne-a lovit în Asia, de care am fost apăsați peste măsură de mult, mai pe sus de puterile noastre, așa că nici nu mai trăgeam nădejde de viață.
9. Ba încă ne spunea gîndul că trebuie să murim; pentruca să ne punem încrederea nu în noi înșine, ci în Dumnezeu care înviază morții.
10. El ne-a izbăvit și ne izbăvește dintr'o astfel de moarte, și avem nădejde că ne va mai izbăvi încă.
11. Voi înșivă ne veți ajuta cu rugăciunile voastre, pentruca binefacerea făcută nouă prin rugăciunile multora să fie pentru mulți un prilej de mulțămiri lui Dumnezeu pentru noi.
12. Lauda noastră este mărturia, pe care ne-o dă cugetul nostru că ne-am purtat în lume, și mai ales față de voi, cu o sfințenie și curăție de inimă date de Dumnezeu, bizuindu-ne nu pe o înțelepciune lumească, ci pe harul lui Dumnezeu.
13. Nu vă scriem altceva decît ce citiți și cunoașteți. Și trag nădejde că pînă la sfîrșit veți cunoaște,
14. cum ați și cunoscut în parte, că noi sîntem lauda voastră, după cum și voi veți fi lauda noastră în ziua Domnului Isus.
15. În această încredințare, voiam să vin mai înainte la voi, ca să aveți un al doilea har.
16. Voiam să trec pe la voi ca să mă duc în Macedonia; apoi din Macedonia să mă întorc la voi, și să fiu petrecut de voi în Iudea.
17. În luarea hotărîrii acesteia, am lucrat eu în chip ușuratic? Sau hotărîrile mele sînt niște hotărîri, pe cari le iau în felul lumii, ca să fie în mine „Da, da” și „Nu, nu”?
18. Credincios este Dumnezeu că vorbirea noastră față de voi n'a fost și „Da”, și „Nu”.
19. Căci Fiul lui Dumnezeu, Isus Hristos, care a fost propovăduit de noi în mijlocul vostru, prin mine, prin Silvan, și prin Timotei, n'a fost „da” și „nu”, ci** în El nu este decît „da”.
20. În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricîte ar fi ele, toate în El sînt „da”; de aceea și „Amin”, pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.
21. Și Cel ce ne întărește împreună cu voi, în Hristos, și care ne-a uns, este Dumnezeu.
22. El ne-a și pecetluit, și ne-a pus în inimă arvuna Duhului.
23. Iau pe Dumnezeu martor față de sufletul meu, că n'am mai venit pînă acum la Corint tocmai ca să vă cruț.
24. Nu doar că am avea stăpînire peste credința voastră; dar vrem să lucrăm și noi împreună la bucuria voastră; căci stați tari în credință.

1. Am hotărât dar în mine, să nu mă întorc la voi cu întristare.
2. Căci, dacă vă întristez, dela cine să mă aștept la bucurie, dacă nu dela cel întristat de mine?
3. Și v'am scris cum v'am scris, ca, la venirea mea, să n'am întristare din partea celor ce trebuiau să-mi facă bucurie; și sînt încredințat, cu privire la voi toți, că bucuria mea este bucuria voastră a tuturor.
4. V'am scris cu multă mîhnire, și strîngere de inimă, cu ochii scâldați în lacrimi, nu ca să vă întristați, ci ca să vedeți dragostea nespus de mare, pe care o am față de voi.
5. Dacă a fost cineva o pricină de întristare, nu m'a întristat numai pe mine, ci pe voi toți; cel puțin în parte, ca să nu spun prea mult.
6. Este destul pentru omul acesta pedeapsa, care i-a fost dată de cei mai mulți;
7. așa că acum, este mai bine să-l iertați, și să-l mîngăiați, ca să nu fie doborît de prea multă mîhnire.
8. De aceea, vă rog, să vă arătați iarăș dragostea față de el;
9. căci v'am scris și cu gîndul ca să vă pun la încercare și să văd dacă sînteți ascultători în totul.
10. Dar pe cine iertați voi, îl iert și eu. În adevăr, ce am iertat eu, - dacă am iertat ceva - am iertat pentru voi, în fața lui Hristos,
11. ca să nu lăsăm pe Satana să aibă un cîștig dela noi; căci nu sîntem în neștiință despre planurile lui.
12. Cînd am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Hristos, măcar că mi se deschisese acolo o ușă în Domnul,
13. n'am avut liniște în duhul meu, fiindcă n'am găsit pe fratele meu Tit; de aceea, mi-am luat ziua bună dela frați, și am plecat în Macedonia.
14. Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruință în Hristos, și care răspîndește prin noi în orice loc mireasma cunoștinței Lui.
15. În adevăr, noi sîntem, înaintea lui Dumnezeu, o mireasmă a lui Hristos printre cei ce sînt pe calea mîntuirii și printre cei ce sînt pe calea pierzării:
16. pentru aceștia, o mireasmă dela moarte spre moarte; pentru aceia, o mireasmă dela viață spre viață. Și cine este deajuns pentru aceste lucruri?
17. Căci noi nu stricăm Cuvîntul lui Dumnezeu, cum fac cei mai mulți; ci vorbim cu inimă curată, din partea lui Dumnezeu, înaintea lui Dumnezeu, în Hristos.

1. Începem noi iarăș să ne lăudăm singuri? Sau nu cumva avem trebuință, ca unii, de epistole de laudă, către voi sau dela voi?
2. Voi sînteți epistola noastră, scrisă în inimile noastre, cunoscută și citită de toți oamenii.
3. Voi sînteți arătați ca fiind epistola lui Hristos, scrisă de noi, ca slujitori ai Lui, nu cu cerneală, ci cu Duhul Dumnezeului celui viu; nu pe niște table de piatră, ci pe niște table cari sînt inimi de carne.
4. Avem încrederea aceasta tare în Dumnezeu, prin Hristos.
5. Nu că noi prin noi înșine sîntem în stare să gîndim ceva ca venind dela noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine dela Dumnezeu,
6. care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legămînt nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața.
7. Acum, dacă slujba aducătoare de moarte, scrisă și săpată în pietre, era cu atîta slavă încît fiii lui Israel nu puteau să-și pirolească ochii asupra feței lui Moise, din pricina strălucirii feței lui, măcar că strălucirea aceasta era trecătoare,
8. cum n'ar fi cu slavă mai degrabă slujba Duhului?
9. Dacă slujba aducătoare de osîndă, a fost slăvită, cu cît mai mult o întrece în slavă slujba aducătoare de neprihănire?
10. Și în privința aceasta, ce a fost slăvit nici n'a fost slăvit, din pricina slavei care o întrece cu mult.

11. În adevăr, dacă ce era trecător, era cu slavă, cu cât mai mult va rămînea în slavă ce este netrecător!
12. Fiindcă avem dar o astfel de nădejde, noi lucrăm cu multă îndrăzneală;
13. și nu facem ca Moise, care își punea o măhramă peste față, pentruca fiii lui Israel să nu-și piaronească ochii asupra sfîrșitului a ceea ce era trecător.
14. Dar ei au rămas greoi la minte: căci pînă în ziua de astăzi, la citirea Vechiului Testament, această măhramă rămîne neridicată, fiindcă măhrama este dată la o parte în Hristos.
15. Da, pînă astăzi, cînd se citește Moise, rămîne o măhramă peste inimile lor.
16. Dar oridecîteori vreunul se întoarce la Domnul, măhrama este luată.
17. Căci Domnul este Duhul; și unde este Duhul Domnului, acolo este slobozenia.
18. Noi toți privim cu fața descoperită, ca într'o oglindă, slava Domnului, și sîntem schimbați în acelaș chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.

4

1. Deaceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.
2. Ca unii, cari am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvîntul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu.
3. Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea pierzării,
4. a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu.
5. Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Hristos Isus. Noi sîntem robii voștri, pentru Isus.
6. Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întunec”, ne-a luminat inimile, pentruca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos.
7. Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentruca această putere nemai pomenită să fie dela Dumnezeu și nu dela noi.
8. Sîntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strîmtoare; în grea cumpănă, dar nu desnădăjduiți;
9. prigoniți, dar nu părăsiți; trîntiți jos, dar nu omorîți.
10. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorîrea Domnului Isus, pentruca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.
11. Căci noi cei vii, totdeauna sîntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentruca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.
12. Astfel că, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.
13. Însă fiindcă avem acelaș duh de credință, potrivit cu ceea ce este scris: „Am crezut, de aceea am vorbit!” și noi credem, și de aceea vorbim.
14. Și știm că Cel ce a înviat pe Domnul Isus, ne va învia și pe noi împreună cu Isus, și ne va face să ne înfățișăm împreună cu voi.
15. Căci toate aceste lucruri se petrec în folosul vostru, pentruca harul mare, căpătat prin mulți, să facă să sporească mulțămirile spre slava lui Dumnezeu.
16. De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuș omul nostru din lăuntru se înviește din zi în zi.
17. Căci întristările noastre ușoare de o clipă lucrează pentru noi tot mai mult o greutate vecinică de slavă.
18. Pentrucă noi nu ne uităm la lucrurile cari se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile cari se văd, sînt trecătoare, pe cînd cele ce nu se văd, sînt vecinice.

1. Știm, în adevăr, că, dacă se desface casa pămîntească a cortului nostru trupesc, avem o clădire în cer dela Dumnezeu, o casă, care nu este făcută de mîină ci este vecinică.
2. Și gemem în cortul acesta, plini de dorința să ne îmbrăcăm peste el cu locașul nostru ceresc,
3. negreșit dacă atunci cînd vom fi îmbrăcați nu vom fi găsiți desbrăcați de el.
4. Chiar în cortul acesta deci, gemem apăsăți; nu că dorim să fim desbrăcați de trupul acesta, ci să fim îmbrăcați cu trupul celalt peste acesta, pentruca ce este muritor în noi, să fie înghițit de viață.
5. Și Cel ce ne-a făcut pentru aceasta, este Dumnezeu, care ne-a dat arvuna Duhului.
6. Așa dar, noi întotdeauna sîntem plini de încredere; căci știm că, dacă sîntem acasă în trup, pribegim departe de Domnul, -
7. pentrucă umblăm prin credință, nu prin vedere. -
8. Da, sîntem plini de încredere, și ne place mult mai mult să părăsim trupul acesta, ca să fim acasă la Domnul.
9. Deaceea ne și silim să-I fim plăcuți, fie că rămînem acasă fie că sîntem departe de casă.
10. Căci toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, pentru ca fiecare să-și primească răsplata după binele sau răul, pe care-l va fi făcut cînd trăia în trup.
11. Ca unii cari cunoaștem deci frica de Domnul, pe oameni, căutăm să-i încredințăm; dar Dumnezeu ne cunoaște bine, și nădăduiesc că și voi ne cunoașteți bine în cugetele voastre.
12. Cu aceasta nu ne laudăm singuri iarăș înaintea voastră, ci vă dăm un temei de laudă cu privire la noi, ca să aveți cu ce răspunde acelor cari se laudă cu ce este în înfățișare și nu cu ce este în inimă.
13. În adevăr, dacă ne-am ieșit din minți, pentru Dumnezeu ne-am ieșit; dacă sîntem întregi la minte, pentru voi sîntem.
14. Căci dragostea lui Hristos ne strînge; fiindcă socotim că, dacă Unul singur a murit pentru toți, toți deci au murit.
15. Și El a murit pentru toți, pentruca cei ce trăiesc, să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei.
16. Așa că, de acum încolo, nu mai cunoaștem pe nimeni în felul lumii; și chiar dacă am cunoscut pe Hristos în felul lumii, totuș acum nu-L mai cunoaștem în felul acesta.
17. Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură (Sau: zidire.) nouă. Cele vechi s'au dus: iată că toate lucrurile s'au făcut noi.
18. Și toate lucrurile acestea sînt dela Dumnezeu, care ne-a împăcat cu El prin Isus Hristos, și ne-a încredințat slujba împăcării;
19. că adică, Dumnezeu era în Hristos, împăcînd lumea cu Sine, neținîndu-le în socoteală păcatele lor, și ne-a încredințat nouă propovăduirea acestei împăcări.
20. Noi dar, sîntem trimeși împuterniciți ai lui Hristos; și, ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos: Împăcați-vă cu Dumnezeu!
21. Pe Cel ce n'a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.

1. Ca unii cari lucrăm împreună cu Dumnezeu, vă sfătuim să faceți așa ca să nu fi primit în zădar harul lui Dumnezeu.
2. Căci El zice: „La vremea potrivită, te-am ascultat, în ziua mîntuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mîntuirii.”
3. Noi nu dăm nimănui nici un prilej de poticnire, pentruca slujba noastră să nu fie defăimată.
4. Ci, în toate privințele, arătăm că sîntem niște vrednici slujitori ai lui Dumnezeu, prin multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strîmtorări,
5. în bătaii, în temnițe, în răscoale, în osteneli, în vegheri, în posturi;
6. prin curăție, prin înțelepciune, prin îndelungă răbdare, prin bunătate, prin Duhul Sfînt, printr-o

dragoste neprefăcută,

7. prin cuvântul adevărului, prin puterea lui Dumnezeu, prin armele de lovire și de apărare, pe cari le dă neprihănirea;

8. în slavă și în ocară, în vorbire de rău și în vorbire de bine. Sîntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul;

9. ca niște necunoscuți, măcar că sîntem bine cunoscuți; ca unii cari murim, și iată că trăim; ca niște pedepsiți, măcarcă nu sîntem omorîți;

10. ca niște întristați, și totdeauna sîntem veseli; ca niște săraci, și totuș îmbogățim pe mulți; ca neavînd nimic, și totuș stăpînind toate lucrurile.

11. Am dat drumul gurii față de voi, Corintenilor! Ni s'a lărgit inima.

12. Voi nu sînteți la strîmtoare în noi; dar inima voastră s'a strîns pentru noi.

13. Faceți-ne și voi la fel: vă vorbesc ca unor copii ai mei - lărgiți-vă și voi!

14. Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunecul?

15. Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios?

16. Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi sîntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”

17. Deaceea: „Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.

18. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.”

7

1. Deci, fiindcă avem astfel de făgăduințe, prea iubiților, să ne curățim de orice întinăciune a cărnii și a duhului, și să ne ducem sfințirea pînă la capăt, în frica de Dumnezeu.

2. Înțelegeți-ne bine! N'am nedreptățit pe nimeni, n'am vătămat pe nimeni, n'am înșelat pe nimeni.

3. Nu spun aceste lucruri ca să vă osîndesc, căci am spus mai înainte că sînteți în inimile noastre pe viață și pe moarte.

4. Am o mare încredere în voi. Am tot dreptul să mă laud cu voi. Sînt plin de mîngîiere, îmi saltă inima de bucurie în toate necazurile noastre.

5. Căci și după venirea noastră în Macedonia, trupul nostru n'a avut nicio odihnă. Am fost necăjiți în toate chipurile: de afară lupte, dinlăuntru temeri.

6. Dar Dumnezeu, care mîngîie pe cei smeriți, ne-a mîngîiat prin venirea lui Tit.

7. Și nu numai prin venirea lui, ci și prin mîngîierea cu care a fost mîngîiat și el de voi. El ne-a istorisit despre dorința voastră arzătoare, despre lacrămile voastre, despre rîvna voastră pentru mine, așa că bucuria mea a fost și mai mare.

8. Măcar că v'am întristat prin epistola mea, nu-mi pare rău; și chiar dacă mi-ar fi părut rău - căci văd că epistola aceea v'a întristat (măcarcă pentru puțină vreme) -

9. totuș, acum mă bucur, nu pentru că ați fost întristați, ci pentru că întristarea voastră v'a adus la pocăință. Căci ați fost întristați după voia lui Dumnezeu, ca să n'aveți nicio pagubă din partea noastră.

10. În adevăr, cînd întristarea este după voia lui Dumnezeu, aduce o pocăință care duce la mîntuire, și de care cineva nu se căiește niciodată; pe cînd întristarea lumii aduce moartea.

11. Căci uite, tocmai întristarea aceasta a voastră după voia lui Dumnezeu, ce frămîntare a trezit în voi! Și ce cuvinte de desvinovățire! Ce mînie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce rîvnă! Ce pedeapsă! În toate voi ați arătat că sînteți curați în privința aceasta.

12. Așa că, dacă v'am scris nu v'am scris nici din pricina celuice a făcut ocară, nici din pricina celui ce a suferit ocară, ci ca să se arate marea noastră purtare de grijă pentru voi înaintea lui Dumnezeu.

13. De aceea am fost mîngîiați. Dar, pe lîngă mîngîierea aceasta a noastră, ne-am bucurat și mai mult de bucuria lui Tit, al cărui duh a fost răcorit de voi toți.

14. Și dacă m'am lăudat puțin cu voi înaintea lui, n'am fost dat de rușine. Ci, după cum în orice lucru v'am spus adevărul, tot așa și lauda noastră cu voi înaintea lui Tit, s'a adevărit.
15. El are o și mai mare dragoste pentru voi, când își aduce aminte de ascultarea voastră a tuturor, și de primirea pe care i-ați făcut-o, cu frică și cu cutremur.
16. Mă bucur că mă pot încrede în voi în toate privințele.

8

1. Fraților, voim să vă aducem la cunoștință harul, pe care l-a dat Dumnezeu în Bisericile Macedoniei.
2. În mijlocul multelor necazuri prin cari au trecut, bucuria lor peste măsură de mare și sărăcia lor lucie, au dat naștere la un belșug de dărnicie din partea lor.
3. Vă mărturisesc că au dat de bună voie, după puterea lor, și chiar peste puterile lor.
4. Și ne-au rugat cu mari stăruințe pentru harul și părtașia la această strângere de ajutoare pentru sfinți.
5. Și au făcut aceasta nu numai cum nădăjduisem, dar s'au dat mai întâi pe ei înșiși Domnului, și apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu.
6. Noi dar, am rugat pe Tit să isprăvească această strângere de ajutoare, pe care o începuse.
7. După cum sporiți în toate lucrurile: în credință, în cuvânt, în cunoștință, în orice rîvnă, și în dragostea voastră pentru noi, căutați să sporiți și în această binefacere.
8. Nu spun lucrul acesta ca să vă dau o poruncă; ci pentru rîvna altora, și ca să pun la încercare curăția dragostei voastre.
9. Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, s'a făcut sărac pentru voi, pentruca prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.
10. În această privință vă dau un sfat. Și sfatul acesta vă este de folos vouă, cari, de acum un an, cei dintîi ați început nu numai să faceți, ci să și voiți.
11. Isprăviți dar acum de făcut; pentruca, după graba voinței să fie și înfăptuirea, potrivit cu mijloacele voastre.
12. Pentrucă, dacă este bunăvoință, darul este primit, avîndu-se în vedere ce are cineva, nu ce n'are.
13. Aici nu este vorba ca alții să fie ușurați, iar voi strîmtorați;
14. ci este vorba de o potrivire: în împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor, pentruca și prisosul lor să acopere, la rîndul lui, nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire;
15. după cum este scris: „Cel ce strînsese mult, n'avea nimic de prisos, și cel ce strînsese puțin, nu ducea lipsă.”
16. Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu, care a pus în inima lui Tit aceeași rîvnă pentru voi.
17. Căci el a primit îndemnul nostru; ba încă, stăpînit de o rîvnă arzătoare, a pornit de bună voie spre voi.
18. Am trimis cu el și pe fratele a cărui laudă în Evanghelie este răspîndită prin toate Bisericile.
19. Mai mult, el a fost ales de Biserici să meargă împreună cu noi în această lucrare de binefacere, pe care o săvîrșim spre slava Domnului și ca o dovadă de bunăvoința noastră.
20. În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belșug de ajutoare, de care îngrijim.
21. Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci și înaintea oamenilor.
22. Am trimis cu ei pe fratele nostru, a cărui rîvnă am încercat-o de atîtea ori în multe împrejurări, și care, de data aceasta, arată mult mai multă rîvnă, din pricina marei lui încrederi în voi.
23. Astfel, fie avînd în vedere pe Tit, care este părtașul și tovarășul meu de lucru în mijlocul vostru; fie avînd în vedere pe frații noștri, cari sînt trimeșii Bisericilor și fala lui Hristos:
24. dați-le înaintea Bisericilor dovadă de dragostea voastră, și arătați-le că avem dreptul să ne lăudăm cu voi.

1. Este de prisos să vă mai scriu cu privire la strângerea de ajutoare pentru sfinți.
2. Cunosc, în adevăr, bunăvoința voastră, cu care mă laud cu privire la voi către Macedoneni, și le spun că Ahaia este gata de acum un an. Și rîvna voastră a îmbărbătat pe foarte mulți din ei.
3. Am trimis totuș pe frați, pentruca lauda noastră cu voi să nu fie nimicită cu prilejul acesta, ci să fiți gata, cum am spus.
4. Dacă vor veni vreunii din Macedonia cu mine, și nu vă vor găsi gata, n'ăș vrea ca noi (ca să nu zicem voi) să fim dați de rușine în încrederea aceasta.
5. De aceea, am socotit de trebuință, să rog pe frați să vină mai înainte la voi, și să pregătească strângerea darurilor făgăduite de voi, ca ele să fie gata, făcute cu dărnicie nu cu zgîrcenie.
6. Să știți: cine samănă puțin, puțin va secera; iar cine samănă mult, mult va secera.
7. Fiecare să dea după cum a hotărît în inima lui: nu cu părere de rău, sau de silă, căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu.”
8. Și Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentruca, avînd totdeauna în toate lucrurile din destul, să prisosiți în orice faptă bună,
9. după cum este scris: „A împrăștiat, a dat săracilor, neprihănirea lui rămîne în veac.”
10. „Cel ce dă sămînță sămănătorului și pîne pentru hrană”, vă va da și vă va înmulți și vouă sămînța de sămănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre.
11. În chipul acesta veți fi îmbogățiți în toate privințele, pentru orice dărnicie, care, prin noi, va face să se aducă mulțămiri lui Dumnezeu.
12. Căci ajutorul dat de darurile acestea, nu numai că acopere nevoile sfinților, dar este și o pricină de multe mulțămiri către Dumnezeu.
13. Așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta, îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care mărturisiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos, și pentru dărnicia ajutorului vostru față de ei și față de toți;
14. și-i face să se roage pentru voi, și să vă iubească din inimă, pentru harul nespus de mare al lui Dumnezeu față de voi.
15. Mulțămiri fie aduse lui Dumnezeu pentru darul Lui nespus de mare!

10

1. Eu, Pavel, vă rog, prin blîndeța și bunătatea lui Hristos, - eu, cel „smerit cînd sînt de față în mijlocul vostru, și plin de îndrăzneală împotriva voastră, cînd sînt departe”,
2. - vă rog, dar, să nu mă faceți ca, atunci cînd voi fi de față, să alerg cu hotărîre la îndrăzneala aceea, pe care am de gînd s'o întrebuițez împotriva unora, cari își închipuiesc că noi sîntem mînați de firea pămîntească.
3. Măcar că trăim în firea pămîntească, totuș nu ne luptăm călăuziți de firea pămîntească.
4. Căci armele cu cari ne luptăm noi, nu sînt supuse firii pămîntești, ci sînt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile.
5. Noi răsturnăm izvodirile minții și orice înălțime, cari se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu; și orice gînd îl facem rob ascultării de Hristos.
6. Îndată ce se va săvîrși ascultarea aceasta din partea voastră, sîntem gata să pedepsim orice neascultare.
7. La înfățișare vă uitați? Dacă cineva crede că „este al lui Hristos”, să aibă în vedere că, după cum el este al lui Hristos, tot așa sîntem și noi.
8. Și chiar dacă m'ăș lăuda ceva mai mult cu stăpînirea, pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidirea voastră, iar nu pentru dărîmarea voastră, tot nu mi-ar fi rușine.
9. Zic așa, ca să nu se pară că vreau să vă înfricoșez prin epistolele mele.
10. „De fapt”, zic ei, „epistolele lui sînt cu greutate și pline de putere; dar cînd este de față el însuș, este moale, și cuvîntul lui n'are nici o greutate.”
11. Cine judecă așa, să fie încredințat că, așa cum sîntem în vorbă, în epistolele noastre, cînd nu

sîntem de față, tot așa vom fi și în faptă, cînd vom fi de față!

12. Negreșit, n'avem îndrăzneala să ne punem alături sau în rîndul unora din aceia cari se laudă singuri. Dar ei, prin faptul că se măsoară cu ei înșiși și se pun alături ei cu ei înșiși, sînt fără pricepere.

13. Noi, însă, nu ne lăudăm dincolo de măsura noastră, ci în măsura marginilor, pe cari le-a însemnat Dumnezeu cîmpului nostru ca să ajungem pînă la voi.

14. Nu ne întindem prea mult, ca și cînd n'am fi ajuns pînă la voi, căci, în adevăr, pînă la voi am ajuns în Evanghelia lui Hristos.

15. Nu ne lăudăm peste măsura noastră, adică, nu ne lăudăm cu ostenele altuia; ci avem nădejdea că, dacă credința voastră crește, va crește și cîmpul nostru de lucru între voi, nespun de mult, după măsura noastră.

16. Așa că vom putea propovădui Evanghelia și în ținuturile cari sînt dincolo de al vostru, fără să intrăm în cîmpul de lucru al altuia, ca să ne lăudăm cu lucrări făcute deagata.

17. Ci, „oricine se laudă, să se laude în Domnul.”

18. Pentrucă nu cine se laudă singur, va fi primit, ci acela pe care Domnul îl laudă.

11

1. O, de ați putea suferi puțintică nebunie din partea mea! Ei, haide, suferiți-mă!

2. Căci sînt gelos de voi cu o gelozie după voia lui Dumnezeu, pentrucă v'am logodit cu un bărbat, ca să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată.

3. Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gîndurile voastre să nu se strice dela curăția și credincioșia care este față de Hristos.

4. În adevăr, dacă vine cineva să vă propovăduiască un alt Isus pe care noi nu l-am propovăduit, sau dacă este vorba să primiți un alt duh pe care nu l-ați primit, sau o altă Evanghelie, pe care n'ați primit-o, oh, cum îl îngăduiți de bine!

5. Dar socotesc că nici eu nu sînt cu nimic mai pe jos de apostolii aceștia „nespus de aleși!”

6. Chiar dacă sînt un necioplit în vorbire, nu sînt însă și în cunoștință; și am arătat lucrul acesta printre voi, în tot felul și în toate privințele.

7. Sau, am făcut un păcat, cînd m'am smerit pe mine însumi, ca să fiți înălțați voi, și v'am vestit fără plată Evanghelia lui Dumnezeu?

8. Am despoiat alte Biserici, primind dela ele o plată, ca să vă pot sluji vouă.

9. Și cînd eram la voi, și m'am găsit în nevoie, n'am fost sarcină nimănui; căci de nevoile mele au îngrijit frații, cînd veniseră din Macedonia. În toate m'am ferit, și mă voi feri să vă îngreuez cu ceva.

10. Pe adevărul lui Hristos care este în mine, nimeni nu-mi va răpi această pricină de laudă în ținuturile Ahaiei!

11. Pentruce?... Pentrucă nu vă iubesc?... Știe Dumnezeu!

12. Dar lucrez și voi lucra astfel, pentru ca să tai orice prilej celor ce caută un prilej, ca să poată fi găsiți deopotrivă cu mine în lucrurile cu cari se laudă.

13. Oamenii aceștia sînt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos.

14. Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefacă într-un înger de lumină.

15. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfirșitul lor va fi după faptele lor.

16. Iarăș spun: să nu mă creadă nimeni nebun. Sau altmintrelea, suferiți-mă măcar ca nebun, ca să mă laud și eu puțintel.

17. Ce spun în această îndrăsneală, ca să mă laud, nu spun după Domnul, ci ca și cum aș spune din nebunie.

18. De vreme ce mulți se laudă după firea pămîntească, mă voi lăuda și eu.

19. Doar voi suferiți cu plăcere pe nebuni, voi, cari sînteți înțelepți!

20. Dacă vă robește cineva, dacă vă mănîncă cineva, dacă pune cineva mîna pe voi, dacă vă privește

cineva de sus, dacă vă bate cineva peste obraz, suferiți!

21. Spre rușinea mea o spun, că am fost slabi! Totuș, orice poate să pună înaintea cineva - vorbesc în nebunie - pot pune și eu înaintea.

22. Sînt ei Evrei? Și eu sînt! - Sînt ei Israeliti? Și eu sînt! - Sînt ei sămîntă a lui Avraam? Și eu sînt! -

23. Sînt ei slujitori ai lui Hristos? -vorbesc ca un ieșit din minți - eu sînt și mai mult. În osteneli și mai mult; în temnițe, și mai mult; în lovituri, fără număr; de multe ori în primejdii de moarte!

24. De cinci ori am căpătat dela Iudei patruzeci de lovituri fără una;

25. de trei ori am fost bătut cu nuiele; odată am fost împrôscat cu pietre; de trei ori s-a sfărîmat corabia cu mine; o noapte și o zi am fost în adîncul mării.

26. Deseori am fost în călătorii, în primejdii pe rîuri, în primejdii din partea tîlharilor, în primejdii din partea celor din neamul meu, în primejdii din partea păgînilor, în primejdii în cetăți, în primejdii în pustie, în primejdii pe mare, în primejdii între frații mincinoși.

27. În osteneli și necazuri, în priveghiuri adesea, în foame și sete, în posturi adesea, în frig și lipsă de îmbrăcăminte!

28. Și, pe lîngă lucrurile de afară, în fiecare zi mă apasă grija pentru toate Bisericile.

29. Cine este slab, și să nu fiu și eu slab? Cine cade în păcat, și eu să nu ard?

30. Dacă e vorba să mă laud, mă voi lăuda numai cu lucrurile privitoare la slăbiciunea mea.

31. Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care este binecuvîntat în veci, știe că nu mint!...

32. În Damasc, dregătorul împăratului Areta păzea cetatea Damascanilor, ca să mă prindă.

33. Dar am fost dat jos pe o fereastră, într'o coșniță, prin zid, și am scăpat din mîinile lor.

12

1. E nevoie să mă laud, măcarcă nu este de folos. Voi veni totuș la vedeniile și descoperirile Domnului.

2. Cunosc un om în Hristos, care, acum patrusprezece ani, a fost răpit pînă în al treilea cer (dacă a fost în trup nu știu; dacă a fost fără trup, nu știu: Dumnezeu știe).

3. Și știu că omul acesta (dacă a fost în trup sau fără trup, nu știu: Dumnezeu știe),

4. a fost răpit în rai, și a auzit cuvinte, cari nu se pot spune, și pe cari nu-i este îngăduit unui om să le rostească.

5. Cu un astfel de om mă voi lăuda; dar întrucît mă privește pe mine însumi, nu mă voi lăuda decît cu slăbiciunile mele.

6. Chiar dacă aș vrea să mă laud, n'aș fi nebun, căci aș spune adevărul; dar mă feresc, ca să n'aibă nimeni despre mine o părere mai înaltă decît ce vede în mine, sau ce aude dela mine.

7. Și ca să nu mă umflu de mîndrie, din pricina strălucirii acestor descoperiri, mi-a fost pus un țepuș în carne, un sol al Satanei, ca să mă palmuiască, și să mă împedece să mă îngîmf.

8. De trei ori am rugat pe Domnul să mi-l ia.

9. Și El mi-a zis: „Harul Meu îți este de ajuns; căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvîrșită.” Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentruca puterea lui Hristos să rămîină în mine.

10. De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în defăimări, în nevoi, în prigoniri, în strîmtorări, pentru Hristos; căci cînd sînt slab, atunci sînt tare.

11. Am ajuns nebun: voi m'ați silit. Dar voi trebuia să mă lăudați; căci, măcar că nu sînt nimic, totuș cu nimic n'am fost mai pe jos de acești apostoli așa de minunați.

12. Semnele unui apostol le-ați avut printre voi în toată răbdarea, prin semne, puteri și minuni cari au fost făcute între voi.

13. În adevăr, în ce ați fost voi puși mai pe jos decît celelalte Biserici, afară doar că numai eu singur nu v'am fost o sarcină? O, iertați-mi nedreptatea aceasta!...

14. Iată că sînt gata să vin a treia oară la voi; și tot nu vă voi fi o sarcină; căci nu caut bunurile voastre, ci pe voi înșivă. Ce-i drept, nu copiii sînt datori să agonisească pentru părinții lor, ci părinții pentru copiii lor.

15. Și eu, voi cheltui prea bucuros din ale mele, și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru sufletele voastre. Dacă vă iubesc mai mult, sînt iubit cu atît mai puțin?
16. Fie și-așa! Nu v'am fost sarcină de loc. „Dar”, zic ei, „ca un om isteț ce sînt, v'am prins prin șiretlic.” -
17. Dar, am tras eu oare vreun folos dela voi prin vreunul din aceia, pe cari i-am trimes la voi?
18. Am rugat pe Tit să vină să vă vadă; și împreună cu el am trimes și pe fratele: a cerut Tit ceva dela voi? N-am fost noi călăuziți de acelaș Duh, și n-am călcat noi pe aceleași urme?
19. De multă vreme voi vă închipuiți că, vrem să ne apărăm înaintea voastră! Noi vorbim înaintea lui Dumnezeu în Hristos; și toate aceste lucruri, le spunem, prea iubiților, pentru zidirea voastră.
20. Fiindcă mă tem ca nu cumva, la venirea mea, să vă gădesc așa cum n'aș vrea să vă gădesc, și eu însumi să fiu găsit de voi așa cum n'ați vrea. Mă tem să nu gădesc gîlceavă, pizmă, mîinii, desbinări, vorbiri de rău, bîrfeli, îngîmfări, tulburări.
21. Mă tem ca, la venirea mea la voi, să mă smerească din nou Dumnezeul meu cu privire la voi, și să trebuiască să plîng pe mulți din cei ce au păcătuit mai înainte, și nu s'au pocăit de necurăția, curvia și spurcăciunile, pe cari le-au făcut.

13

1. Vin la voi pentru a treia oară. „Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.”
2. Cum am spus, cînd am fost de față a doua oară, tot așa și azi, cînd nu sînt de față, spun iarăș mai dinainte celor ce au păcătuit mai înainte, și tuturor celorlalți, că, dacă mă voi întoarce la voi, n'am să cruț deloc;
3. căci căutați o dovadă că Hristos vorbește în mine: El care nu este slab față de voi, ci este plin de putere între voi.
4. În adevăr El a fost răstignit prin slăbiciune; dar trăiește prin puterea lui Dumnezeu. Tot astfel și noi sîntem slabi în El, dar, prin puterea lui Dumnezeu, vom fi plini de viață cu El față de voi.
5. Pe voi înșivă încercați-vă dacă sînteți în credință. Pe voi înșivă cercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Hristos este în voi? Afară numai dacă sînteți lepădați.
6. Dar trag nădejde că veți recunoaște că noi nu sîntem lepădați.
7. Totuș ne rugăm lui Dumnezeu să nu faceți nimic rău; nu pentru ca să ne putem arăta noi înșine primiți, ci ca să faceți ce este bine, chiar dacă noi am trece drept lepădați.
8. Căci n'avem nici o putere împotriva adevărului ci pentru adevăr.
9. În adevăr, ne bucurăm cînd noi sîntem slabi, iar voi sînteți tari; și ne rugăm pentru desăvîrșirea voastră.
10. Tocmai de aceea vă scriu aceste lucruri, cînd nu sînt de față, pentruca, atunci cînd voi fi de față, să nu mă port cu asprime, potrivit cu puterea pe care mi-a dat-o Domnul pentru zidire, iar nu pentru dărîmarea.
11. Încolo, fraților, fiți sănătoși, desăvîrșiți-vă, îmbărbătați-vă, fiți cu un cuget, trăiți în pace, și Dumnezeul dragostei și al păcii va fi cu voi.
12. Spuneți-vă unii altora sănătate, cu o sărutare sfîntă.
13. Toți sfinții vă trimet sănătate.
14. Harul Domnului Isus Hristos, și dragostea lui Dumnezeu, și împărtășirea Sfîntului Duh, să fie cu voi cu toți! Amin.